

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/11052.**

Benyújtás dátuma: **2020-06-18 14:57**

Parlex azonosító: **UNSN47UB0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Keresztes László Lóránt (LMP), Hohn Krisztina (LMP)**

Törvényjavaslat címe: **A közművezeték-adó vízügyi ágazatban történő kivezetése érdekében a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján „**a közművezeték-adó vízügyi ágazatban történő kivezetése érdekében a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánjuk benyújtani.

2020. évi törvény

a közművezetékek-adó vízügyi ágazatban történő kivezetése érdekében a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról

1. §

Hatályát veszti a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény 1. § 1. pontjában a „vízellátási, szennyvízelvezetési és belterületi csapadékvíz-elvezetési,” szövegrész.

2. §

A közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény a következő új 15. §-sal egészül ki:

„15. §

A vízellátási, szennyvízelvezetési és belterületi csapadékvíz-elvezetési vezeték után az adóalany a bevallási kötelezettségét a 12. §-tól eltérően a közművezetékek-adó vízügyi ágazatban történő kivezetése érdekében a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról szóló 2020. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv.) hatálybalépését követő 30 napon belül teljesíti, ezzel egyidejűleg éves adójának a Módtv. hatálybalépéséig számolt arányos részét megfizeti az állami adóhatóságnak.”

3. §

E törvény a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

Általános indokolás

Vitán felül áll, hogy az egészséges és tiszta ivóvíz biztosítása, szolgáltatása, a víziközműszolgáltatás fenntartása és a szennyvízkezelés az állam egyik legfontosabb feladata. Más ágazatokhoz hasonlóan, a Magyarországon 2010 után elkezdődött központosítás a víziközműszolgáltatási rendszert is elérte. A fokozatosan bevezetett rezsicsökkentés eredményeként a lakossági fogyasztási árak némiképp csökkentek, a szolgáltatói oldalon azonban a kiesett bevétel, valamint a közműszolgáltatókra kivetett különadók miatt az ágazat katasztrofális helyzetbe került, ugyanis az állam nem biztosította (és biztosítja) megfelelő mértékben a víz- és csatornarendszer karbantartásához, valamint felújításához szükséges forrásokat. A víziközműszolgáltatásokról szóló 2011. évi CCIX. törvény a szolgáltatás nagyfokú integrációját kényszerítette ki, melynek következtében 2015-re a víziközmű- szolgáltatók száma 41-re csökkent. Mára a megfelelő minősítéssel rendelkező vízműrendszerek aránya már nem éri el a 20 százalékot, és 2012 óta az ivóvízhálózatban tapasztalt meghibásodások száma több mint a duplájára emelkedett, a vezetékes víz átlag 25-30 százaléka el sem jut a fogyasztóhoz, hanem kifolyik valahol a rossz állapotú vezetékeken.

A folyamatosan romló helyzetre az elmúlt években számos szervezet és kutatóintézet is rámutatott. A Századvég 2016-os tanulmányában figyelmeztetett az égető problémára, a Megyei Jogú Városok Szövetsége 2017 júniusában pedig a következőt írta véleményezésében:

„[a] víziközmű-szolgáltatás működtetése a rekonstrukciós elmaradások miatt válságos szinthez közeledik, melynek megoldása a fenntarthatóság, a finanszírozás és a jövőkép újra fogalmazását igényli. A műszaki rekonstrukciók és a karbantartások hiánya miatt folyamatos állagromlás következett be, melyek felújítási igénye 3000 milliárd Ft felettire tehető”.

A Magyar Víziközmű Szövetség (MaVíz) szerint 1500 milliárd forint szükséges a felújításhoz. Plusz terhet jelent(ett) a kormány által 2013-tól kezdődően bevezetett „közműadó” is, amely a víziközműágazat szolgáltatóit többszörösen sújtja, hiszen külön kell fizetniük az adót az ivóvíz-, továbbá a szennyvízvezetékek után is úgy, hogy a víziközművek eszközeinek kizárólagos tulajdonosai az önkormányzatok vagy maga az állam. Vagyis az állam megadóztat a köztulajdonban lévő vezetékek után olyan cégeket, amelyek javarészt szintén önkormányzati és/vagy állami tulajdonban vannak. Az ágazatban dolgozók száma alig 5 év alatt a felére csökkent és gazdálkodási nehézségek miatt további elbocsátások várhatók. A közművezeték-adó kivetése mindezekon felül tovább növelte az egyenlőtlenségeket, ami miatt a kisebb településeket ellátó, kedvezőtlenebb természeti és társadalmi adottságokkal rendelkező víziközmű-szolgáltató cégek működése lényegében ellehetetlenült.

Ehhez képest a kormány által biztosított költségvetési forrás nem elegendő a 65 ezer

kilométernyi csőhálózat cseréjére, a rendszer fenntartására és karbantartására. A szolgáltatók mára sokmilliárd forintos veszteséget halmoztak fel, amely egyértelműen veszélyezteti a stratégiai ágazat alapvető létét, működését. A közműadó kivezetése számítások szerint éves szinten 12-15 milliárd forintos fejlesztési alapot jelentene a szolgáltatóknál, megfelelő szabályozással a rendszer sűrgetően fontos, fokozatos rekonstrukciója ezen pénzüsszeg segítségével megkezdődhetne.